

1925 om Forlængelse af de ved Lov af 30. August 1919 foretagne Ændringer i Nationalbankens Oktroj, saaledes som den ændredes ved Lov af 12. Juli 1907, bortfalder med Aarets Udgang. De ved Lov af 1919 i Gulddækningsreglerne skete Lempelser, som Nationalbanken paa mundtlig Forespørgsel har udtalt at den ikke ønsker fornyet, bortfalder saaledes ligesom de fleste af de øvrige ekstraordinære Forskrifter til Nytaar.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Jeg skal derefter tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer* og herom fremsætte følgende Bemærkninger.

I Foraaret vedtog Rigsdagen en Lov om Ændringer i de ved Lov af 29. Marts 1924 forhøjede Kendelser for Adgangsbeviser for udenlandske Firmaers Handelsrejsende. Loven, der stadfæstedes den 9. April d. A., stod i Forbindelse med de i Foraaret mellem den tyske og den danske Regering førte Forhandlinger om Nedsættelse af forskellige for den danske Landbrugseksport særlig byrdefulde Toldsatser i den tyske Toldtarif, Sats vedrørende Heste, visse Arter af Slagteriaffald og Ost. Under disse Forhandlinger var det en Forudsætning, at der, foruden en Nedsættelse af Kendelserne for Adgangsbeviserne, skulde gennemføres forskellige administrative Lempelser af Formerne for Tilsynet med Overholdelsen af de for udenlandske Handelsrejsende gældende Forskrifter, og dette er ogsaa sket i Sommerens Løb, samtidig med at de tyske Toldnedsættelser traadte i Kraft. Udover Gennemførelsen af disse Lempelser var det endvidere forudsat under de førte Forhandlinger, at visse Ændringer i de for de udenlandske Handelsrejsende gældende Lovregler i Aarets Løb skulde finde Sted, idet man fra dansk Side nødigt vilde skride til en saadan Revision, forinden Betænkning forelaa fra Næringslovkommissionen, der beskæftigede sig med disse Spørgsmaal.

Nu foreligger Kommissionens Betænkning, men de nødvendige Forhandlinger mellem de forskellige interesserede Ministerier om den nærmere Udformning af et samlet Næringslovforslag paa Grundlag af Kommissionens Betænkning har endnu ikke kunnet tilvejebringes. For at Forudsætningen om Fremsættelsen af et Lovforslag om Revision af Loven om udenlandske Handelsrejsende i indeværende Aar kan overholdes, har det derfor været nødvendigt at

udskille de i Næringslovsudkastet indeholdte Bestemmelser om dette Emne som et særligt Lovforslag. Den Omstændighed, at dette sker, udelukker imidlertid ikke, at disse Bestemmelser senere kan optages i en almindelig Næringslov.

Rigsdagen har i Aarene forud for Verdenskrigen flere Gange beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Revision af de meget gamle Bestemmelser om udenlandske Handelsrejsende uden dog paa det paagældende Tidspunkt at naa til noget endeligt Resultat. Det nu foreliggende Lovforslag bygger ganske paa Næringslovkommissionens Udcast, om hvilket der paa dette Punkt vist ikke har været nogen Uenighed til Stede, saaledes at en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget, som af Hensyn til de i Foraaret med den tyske Regering førte Forhandlinger er ønskelig, forhaabentlig ogsaa vil være mulig. Det sene Tidspunkt, paa hvilket Lovforslaget som Følge af de særlige politiske Forhold fremsættes, og Hensynet til de mere paatrængende Sager, der i disse Dage ligger til Behandling paa Rigsdagen, gør det vel neppe muligt, at Lovforslaget kan blive vedtaget inden den i Lovforslaget forudsatte Ikrafttrædelsesdag, 1. Januar 1927, men denne maa jo saa senere ændres.

Med Hensyn til Lovforslagets Indhold skal jeg bemærke, at de foreslaaede Bestemmelser i Princippet bygger paa de nu gældende Regler, hvorefter udenlandske Handelsrejsende skal legitimere sig for Toldvæsenet og dær erhverve Adgangsbevis. Gyldighedstiden for Adgangsbeviserne og Betalingen for disse svarer til de i Lov af 9. April 1926 indeholdte Regler. Lovforslaget giver en meget ønskelig Adgang til at indføre en enklere og mere bekvem Tilsynsordning end den gældende.

En væsentlig principiel Ændring i den nugældende Ordning betegner den i § 4 foreslaaede Bestemmelse, hvorefter udenlandske Handelsrejsende skal være berettigede til at optage Bestillinger hos næringsdrivende m. m. hele Landet over, medens de nu ikke maa gaa udenfor Købstæderne. I det paa Rigsdagen i Aarene før Verdenskrigen behandlede Lovforslag om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer foresloges det, saaledes som Lovforslaget sidst forelaa i Samlingen 1914—15, at Handelsrejsende, foruden til København og de øvrige Købstæder, skulde have Adgang til saadanne Stationsbyer og Handelspladser paa Landet, der havde en efter Handelsministerens Skøn købstadmæssig Karakter, og som ifølge den sidst afholdte almindelige